

ψαλτήρι

ψαλτήρι, το, ουσ. [<αρχ. ψαλτήριον], το ψαλτήρι·

- αρχίζω το ίδιο ψαλτήρι, βλ. συνηθέστ. αρχίζω το ίδιο τροπάρι, λ. τροπάρι·

- αρχίζω το ψαλτήρι, αρχίζω να μεμψιμοιρώ: «με την παραμικρή δυσκολία που του τυχαίνει, αρχίζει το ψαλτήρι»·

- του αρχίζω το ψαλτήρι, βλ. συνηθέστ. του αρχίζω το ψάλσιμο, λ. [ψάλσιμο](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας